

ОРКЕСТЪР С ГОЛЕМИ ВЪЗМОЖНОСТИ

Мартевски
Музикални
Дни — Русе
1966

Който е следил развитието на Софийския радиооркестър, не може да не констатира, след снощи му концерт, че е налице голям напредък в художествено отношение. В последните три години софийските радиосимфонии явно могат да съперничат на своя събрат — Софийската филхармония. Щрайхът е постигнал голяма експресивност, звучност и изразителност. Вдъхновеният им ръководител — диригентът Васил Стефанов, сам той отличен цигулар, е допринесъл много за това. А на концерт майсторския стол седи проф. П. Христосков, един от изтъкнатите български виолин-виртуози. Не по-малки достойнства притежават и другите групи в оркестъра, в който личат имената на много добри солисти. Изнесената програма бе подредена с вкус и

включваше трудно изпълними пиеси. Достатъчно е да споменем само името на Игор Стравински, чиито произведения изискват музиканти от висока класа. Участието на видния съветски цигулар Игор Безродни още повече повдигна нивото на програмата. „Петрушка“ на Стравински е произведение, посрещнато с възхищение още при първата му реализация. Този балет е пропит с много жизнерадост, остроумие, гротескност. Една изключително трудна пиеса за диригент. Васил Стефанов интерпретира „Петрушка“ с лекота, сигурно, с разнообразни динамични нюанси и багри. Диригентът правилно е разбрал стила на произведението. Чудесна проява като солист в оркестъра има нашият съгражданин Теодор Мусев, който изсвири бляскаво трудните пасажист в тази сюита. Не искам да премълча и соловите прояви на първия тромпетист и първия флейтист. Би могло да се потърси още повече разнообразие на темата в последните части: „Панаир“ и „Финал“.

Игор Безродни е познат на русенската публика от гостуването му преди 6—7 години. Здрав цигулар, солидно подготвен за кон

цертния подиум, Безродни изсвири концерта на Ян Сибелиус с много поезия. Притежаващ широк и топъл тон, солистът ни пленя с дълбочината на чувството, с което предаде екзотичния колорит в каденците на тази, пропита с голямо богатство на северния музикален фолклор, творба. Игор Безродни свири без напрежение, с лекота и с истинска хужоствена мярка.

Симфония № 1 в си миньор от Веселин Стоянов е написана през 1962 г. и се изпълнява за пръв път в Русе. Проф. Стоянов е един от най-изтъкнатите съвременни български композитори, отличаващ се със своята самобитност. Голям майстор на оркестрацията, неговите творби отдавна са прескочили границата на страната ни. За основа на своите творби той винаги използва българския музикален фолклор. Симфонията е написана за много голям оркестър, с банда за последната

част, което ѝ придава импозантен характер. Васил Стефанов е от ония наши диригенти, които винаги са се отнасяли с голяма любов към българското творчество. Може би няма българско произведение, което Стефанов да не е дирижирал. И сега пролича колко труд е положил за оформяването на тази талантиво написана симфонична творба. Всичко е направено с мярка, макар че пиесата предразполага към разхищение с динамична звучност. Идеята на автора — да се постигне органически свързано музикално-драматично изграждане, диригентът постигна напълно. Васил Стефанов притежава изразна мануална техника, която извлича от оркестъра максимум за музикалната интерпретация на дирижираната пиеса. Да пожелаем на софийските гости успех в предстоящото им задгранично турне.

Ромео РАЙЧЕВ